

Sygn. akt I CZ 86/07

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa S. Spółki z o.o.
przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych
o ustalenie,
i z powództwa wzajemnego Agencji Nieruchomości Rolnych
przeciwko S. Spółce z o.o.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 sierpnia 2007 r.,
zażalenia powódki - pozwanej wzajemnej na postanowienie
Sądu Apelacyjnego
z dnia 15 grudnia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 grudnia 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił częściowo apelację powoda (pozwanego wzajemnego) S. Sp. z o.o. w zakresie rozstrzygnięcia o powództwie wzajemnym z powodu niespełnienia wymagania z art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c.

W zażaleniu powód (pozwany wzajemny) wnosił o uchylenie zaskarżonego w całości, zarzucając, że sąd drugiej instancji nie uzupełnił na rozprawie dostrzeżonego braku apelacji, jak również podniósł, że apelacja zawiera określenie żądania zmiany zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie treści orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyrokiem z dnia 16 lutego 2006 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił powództwo główne powoda S. Sp. z o.o. i jednocześnie częściowo uwzględnił powództwo wzajemne pozwanego Agencji Nieruchomości Rolnych.

Przepis art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. nakłada na stronę wnoszącą apelację obowiązek zamieszczenia wniosku o zmianę lub o uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia. Skarżący musi jednoznacznie sprecyzować, czy żąda zmiany zaskarżonego wyroku w konkretnej części, czy też jego uchylenia. Treści wniosku nie można domniemywać na podstawie uzasadnienia pisma zwłaszcza w sytuacji, gdy sąd orzekł o zasadności zarówno powództwa głównego, jak i wzajemnego. W przedmiotowej sprawie powód (pozwany wzajemny) odniósł się jedynie do części rozstrzygnięcia, tj. w zakresie w jakim sąd nie uwzględnił „powództwa powoda (pozwanego wzajemnego) w całości” (k. – 465). W pozostałym zakresie, tj. odnośnie do powództwa wzajemnego, powód (pozwany wzajemny) nie sprecyzował swojego żądania co do spodziewanej treści rozstrzygnięcia sądu odwoławczego.

Należy podkreślić, że apelacja została sporządzona przez radcę prawnego. Zgodnie z art. 370¹ k.p.c. apelację sporządzoną przez zawodowego pełnomocnika, nie spełniającą wymagania określonego w art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c., sąd pierwszej instancji odrzuca bez wzywania do usunięcia braku. Stosownie do art. 373 k.p.c.

sąd drugiej instancji odrzuca apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Dopuszczalność środka zaskarżenia, w tym także prawidłowość jego sporządzenia, podlega kontroli sądu na każdym etapie postępowania. W razie dostrzeżenia uchybień, które nie podlegają uzupełnieniu, sąd zobowiązany jest odrzucić apelację nie tylko na etapie wstępnego badania pisma, ale również w późniejszym stadium postępowania. Sąd Apelacyjny prawidłowo odrzucił apelację w zakresie rozstrzygnięcia o powództwie wzajemnym. Zażalenie uznać należy zatem za niezasadne.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).